

[#Apieperversmą](#) Rašau visai rimtai. Kai 1991 Sausio 13-osios naktį su bičiuliais buvau Seimo rūmuose, tokį mano žingsnį tada padiktavo ir noras pasiekti tokios valstybės brandos, kad demokratinis perversmas Vyriausybėje, Prezidentūroje ar Seime taptų norma. Brežnevo laikai buvo tiesiog užknisę...

Jeigu Prezidentas nesilaiko Konstitucijos, tai toks valstybės vadovas (Paksius) tiesiog privalo išgyventi perversmą.

1992-aisiais, vienaip ar kitaip vertinsime, buvo nuverstas (arba buvo priverstas pats nusiversti) ir Seimas. Ir ką? Ar kas mirė dėl to iš bado? O kiek Vyriausybių dar vėliau išgyveno perversmą? Net rinkimų nereikėjo – bac, ir lekia lauk ministrai su premjeru priešakyje.

Daug klaidų padariusios ir silpnos vyriausybės demokratinėse šalyse visada nusipelno perversmo, nes trypčiojimas vietoje valstybei kainuoja labai brangiai.

Kas gali nuspręsti, kada reikia perversmo? Išskirtiniais atvejais į protesto mitingus susirinkusi tauta, kitais, ne itin sudėtingais atvejais, opozicija. Jeigu opozicija pasidaro stipresnė už valdančiuosius, tuomet jie privalo susikeisti vietomis. Logika labai paprasta ir aiški.

Premjeras Skvernelis irgi pajuto artėjantį perversmą. Ir kreipėsi į specialiąsias tarnybas. Kad šios išgelbėtų premjerą ir jo krintančius reitingus? Bet tai Lietuva, taip pat ir neva baisu perversmą, elito sąmokslą prieš prasčioką prezidentą, jau buvo mačiusi per Pakso apkaltą.

Aplinkos ministras Navickas užsiminė, kad antraisiais vadovavimo metais premjeras labai pasikeitė ir ėmė labiau rūpintis savo reitingais. ir čia tiesos tikrai yra.

Iš premjero aplinkos jau nuo rugsėjo pradžios ėmė sklisti žinios, kad Skvernelis liguistai reaguoja į populiarumo reitingų svyravimus. Iš čia ir nervinimasis kalbant iš Seimo tribūnos, užsipuolimai ir įžeidinėjimai kiekvieno, kuris drįsta pateikti kritišką klausimą. Kartais atrodo, kad premjeras paslysta tiesiog lygioje vietoje, o savo sprendimais stebina ne tik opoziciją, bet ir saviškius “valstiečių” frakcijoje, ministrus ir šalies vadovę.

Panašu, kad tokia premjero būseną netrukus sėkmingai pasinaudos jo viršininkas Karbauskis. Jam naudingas aišktingumu garsėjantis, tačiau vieną po kitos klaidas darantis konkurentas, beje, priedo dar ir neturintis savo komandos nei Seime, nei už jo ribų.

Visas premjero autoritetas keletą metų buvo paramstytas tik jo populiarumo reitingais. Kai šie ėmė nykti, premjeras Skvernelis staiga suprato, kad bus vertas tiek pat, kiek ir eilinis

samdinys "Agrokoncerno" įmonėje. Ir tai tikrai baisu.

Seniai sakiau, kad premjerui nebus atleista ir už tai, kad viešai pareikalavo iš Seimo pasitraukti Gretai. Ir vėl kyla klausimas: o kas ir iš kur ištraukė bei išplatino pažymą apie Gretos vagystę, kai įvykis buvo labai senas, o Gretos pavardė tuo metu buvo visai kita? Tuo reikėjo specialiai domėtis. Tai ne Skvernelio darbas, aš tai žinau, bet yra ir kitaip manančių ir to neslepiančių.

Bet kuriuo atveju dabar jau visas Skvernelis, sužeistas savo paties silpnybių reitingams, mokytojų protestų ir nervingo bendravimo su opozicija, atsidūrė Pijaus rankose. Dabar premjero žodis, kas balotiruosis nuo "valstiečių" į prezidento postą, kokius sprendimus turi priimti Vyriausybė valstybei svarbiais klausimais, nieko nebereiškia. Viską nuspręs ant galinės sėdynės sėdintis ir valdžios automobilį vairuojantis Pijus.

Nebent premjeras iš karto po Naujųjų spjautų į "valstiečius", jų lyderį Pijų, atsistatydintų su visa Vyriausybe ir bandytų laimėti prezidento rinkimuose savarankiškai. Bet, esu įsitikinęs, šaukštai jau po pietų – niekam jie nebereikalingi, nes viskas jau suvalgyta gerokai anksčiau...

